

RECHTSPRAAK

Deelgeschil: het risico op gladheid bij sneeuwval mag bekend worden verondersteld. Formeel werkgever is niet in zijn zorgplicht tekortgeschoten.*Feiten*

Werknemer is op 25 januari 2021 voor bepaalde tijd in dienst getreden bij formeel werkgever. Formeel werkgever heeft hem op basis van een payrollovereenkomst uitgeleend aan materieel werkgever. Op 9 februari 2021 diende werknemer met een lege oplegger een container op te halen in de haven van Antwerpen. Werknemer is aldaar op het bedrijventerrein uitgleden. Bij de valpartij heeft hij zijn linkerarm op twee plaatsen gebroken. Op 23 november 2022 is een vaststellingsovereenkomst gesloten tussen werknemer en de aansprakelijkheidsverzekeraar van materieel werkgever op basis waarvan de verzekeraar – tegen finale kwijting – een bedrag van € 7.000 aan schadevergoeding en een bedrag van € 4.000 aan buitengerechtelijke kosten aan werknemer heeft betaald. Per brief van 5 september 2024 heeft werknemer formeel werkgever aansprakelijk gesteld voor de door hem geleden en nog te lijden schade. Formeel werkgever heeft de aansprakelijkheid niet erkend. Formeel werkgever is door een ontbindingsbesluit ontbonden per 3 januari 2025. X treedt op als vereffenaar. Werknemer verzoekt de kantonrechter om voor recht te verklaren dat formeel werkgever (hoofdelijk) aansprakelijk is voor de door hem geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade als gevolg van het ongeval op 9 februari 2021 en te bepalen dat formeel werkgever gehouden is deze (rest)schade te vergoeden.

Oordeel

Formeel werkgever heeft niet (gemotiveerd) weersproken dat werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden ten val is gekomen en daardoor schade heeft geleden. De vraag die dan vervolgens dient te worden beantwoord is of formeel werkgever hiervoor aansprakelijk is. Bij de beoordeling van de vraag of hij is geslaagd om aan te tonen dat hij heeft voldaan aan de zorgplicht geldt dat formeel werkgever ten opzichte van werknemer aansprakelijk is voor het eventuele tekortschieten van de materiële werkgever als ware het zijn eigen tekortschieten. Het ligt op de weg van formeel werkgever om aan te tonen dat hij heeft voldaan aan zijn zorgplicht. Tussen partijen staat vast dat werknemer in de ochtend van 9 februari 2021 ten val is gekomen doordat de weg waarover hij liep glad was als gevolg van sneeuwval. Werknemer verwijt formeel werkgever dat hij niet heeft gezorgd voor een veilige werkomgeving maar noch formeel werkgever noch materieel werkgever had direct toezicht op het terrein van de haven in Antwerpen. Het kan hen dan ook niet worden tegengeworpen dat de wegen op dat terrein niet sneeuwvrij waren. Bovendien staat vast dat het die nacht al had gesneeuwd. Werknemer

was hiermee bij aanvang van zijn werkzaamheden die dag dus bekend. Het is dan ook niet zo dat werknemer bij het uitstappen uit zijn vrachtwagen is overvallen door plotselinge gladheid. De kantonrechter is van oordeel dat het risico op gladheid bij sneeuwval bekend mag worden verondersteld. De kantonrechter weegt verder mee dat werknemer van materiële werkgever een e-mail heeft ontvangen, waarin wordt gewaarschuwd voor gladheid op de weg. Ook staat vast dat werknemer eigen veiligheidsschoenen had die geschikt waren om over gladde oppervlakten te lopen. Dat hij geen schoenen heeft gekregen, is daarom – wat daar verder ook van zij – niet van belang. Als hij die schoenen wel zou hebben gekregen, had dat er immers niet toe geleid dat hij niet ten val zou zijn gekomen. De kantonrechter is van oordeel dat formeel werkgever niet in zijn zorgplicht tekort is geschoten.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 30-06-2025

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2025:4195

Zaaknummer: 11639395 \ OV VERZ 25-1286

Rechters: Mulders

Advocaten: H. Akbaba en A.P.E. de Brouwer

Wetsartikelen: 1019w Rv en 7:658 BW